

മതതാരതമ്യ പഠനം അനുവദനീയമോ? (3)

ഷമീർ സ്വലാഹി

സുന്നത്തിലെ പരയുന്നു?

ഈ വിഷയകമായി ഇസ്‌ലാമിന്റെ രണ്ടാം പ്രമാണമായ സുന്നത്ത് എന്ത് പറയുന്നു എന്ന് പരിശോധിക്കാം. ഇതര മതസ്ഥരിലേക്ക് ദർവത്ത് എത്തിക്കുവാനും എതിരാളികളോട് തർക്കിക്കുവാനുംവരെ നബി(ബ)യോട് ഖുർആൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു:

“യുക്തിദീക്ഷയോടു കൂടിയും, സദുപദേശം മുഖേനയും നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ മാർഗത്തിലേക്ക് നീ ക്ഷണിച്ചു കൊള്ളുക. ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ അവരുമായി സംവാദം നടത്തുകയും ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്റെ മാർഗം വിട്ട് പിഴച്ച് പോയവരെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനെത്രെ. സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റിയും നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനെത്രെ.” (16:125).

ഇതനുസരിച്ച് നബി(ബ) മക്കയിലെ ബഹുദൈവാരാധകരോടും (മക്കാമുശ്‌രിക്കുകൾ) ജൂത, ക്രിസ്ത്യാനികളോടും മറ്റും സംവാദത്തിലേർപ്പെടുകയുണ്ടായി ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുക:

1. 21:98 അവതരിച്ചപ്പോൾ നബി(ബ) ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ച രീതി ഇബ്നുഅബ്ബാസി(റ)ൽ നിന്ന് ഇമാം അഹ്മദ് ഉദ്ധരിക്കുന്നു. നബി(ബ) ഖുറൈശികളോട് പറഞ്ഞു: “ഖുറൈശികളേ, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന ആരിലും നമ്മയില്ല”. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈസാനബി(അ)യെയും ആരാധിക്കുന്നവരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ഖുറൈശികൾ നബി(ബ)യോട് ചോദിച്ചു: “മുഹമ്മദേ, ഈസാ പ്രവാചകനും അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യസന്ധനായ ദാസനുമായിട്ടും താങ്കൾ പറയാറുണ്ടല്ലോ? നീ സത്യമാണ് പറയുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ ആരാധ്യരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? അപ്പോൾ അല്ലാഹു സുറത്തു സുഖുറൂഫിലെ 57 മുതൽ 59 കൂടിയ വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു:

നബി(ബ)യുടെ കാലഘട്ടം മുതൽ ഈ കാലം വരെ ഒരൊറ്റ തലമുറയും കണ്ണിമുറിയാതെ തുടർന്നു പോന്ന ഒരു പ്രവർത്തനമായി ഇതിനെ കാണാവുന്നതാണ്. അവരെല്ലാം ഇതിനെ ഒരു പാഴ്വേലയായി കാണുകയല്ല; പ്രബോധനത്തനുള്ള മാർഗമായി ഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. സൈദുബ്നു സാബിത്, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അഹ്മദ്ബ്നുൽ ആസ്, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം, തമീമുദ്ദാരി, അദിയ്ബ്നു ഹാതിം, സൽമാനുൽ ഹാരിസി മുതലായ സഹാബികളും മാലിക്ബ്നു ദീനാർ, കഅ്ബുൽ അഹ്മദ്ബ്നുൽ അഹ്മദ്ബ്നുൽ മുനബ്ബിദ്, അബ്ദുൽ മലിക്ബ്നു ജുരൈജ് തുടങ്ങിയ താബിഇങ്ങളും ഖലീഫ ഹാറൂൻ റഷീദ്, ദിറാർബ്നു അഹ്മദ് അൽഗത്ഫാനി, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു മുസ്ലിം ഇബ്നു ഖുതൈബ, അബൂൽ ഹസൻ അൽഅൽഅരി, ഇബ്നുഹസം, ഇമാമുൽ ഹറമൈനി, ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ, ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം, മുഹമ്മദ് ബ്നു അലി ശൗക്കാനി, റഫത്തുല്ലാ കീറാനവി, മനാജ്ജാഹ് അമൂത് സരി, ശൈഖ്

“മർയമിന്റെ മകൻ ഒരു ഉദാഹരണമായി എടുത്തുകാണിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നിന്റെ ജനതയതാ അതിന്റെ പേരിൽ ആർത്തു വിളിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളാണോ ഉത്തമം, അതല്ല, അദ്ദേഹമാണോ എന്നവർ പറയുകയും ചെയ്തു. അവർ നിന്റെ മുമ്പിൽ അതെടുത്തു കാണിച്ചത് ഒരു തർക്കത്തിനായി മാത്രമാണ്. എന്നു തന്നെയല്ല അവർ പിടിവാശിക്കാരായ ഒരു ജനവിഭാഗമാകുന്നു. അദ്ദേഹം നമ്മുടെ ഒരു ദാസൻ മാത്രമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് നാം അനുഗ്രഹം നൽകുകയും അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്രായീൽ സന്തതികൾക്ക് നാം ഒരു മാതൃകയാക്കുകയും ചെയ്തു.” (43:57, 59). (വിശദ വിവരത്തിന് തഫ്സീർ ഇബ്നുകഥീർ വാ. 4 പേജ്: 165, 166 നോക്കുക).

2. മദീനയിലെ ജൂതന്മാരോട് സംവദിച്ചത്. ചില ജൂതന്മാർ നബി(ബ)യുടെ അടുത്ത് ചെല്ലുകയും അവരിലെ ഒരു ആണ്യം പെണ്ണും വ്യഭിചരിച്ച വിവരം പറയുകയും ചെയ്ത സംഭവവും നബി(ബ) ജൂതന്മാരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അവരിൽ ചിലർ അദ്ദേഹത്തോട് “മുഹമ്മദേ, താങ്കൾ ഏത് മതത്തിലാണ് നില കൊള്ളുന്നത്?” എന്ന് ചോദിച്ച സംഭവവും നേരത്തെ ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നു.

3. ക്രിസ്ത്യാനികളോട് സംവദിച്ചത്. അബ്സീനിയയിൽനിന്നും ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ മക്കയിൽവരികയും നബി(ബ)യുമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം അവർ ഇസ്‌ലാമാശ്ശേഷിച്ച സംഭവം.

നജ്റാനിൻനിന്നും ഒരുസംഘം ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസികൾ മദീനയിൽ വരികയും നബി(ബ)യോട് സംവാദത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്ത സംഭവം സുവിദിതമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയനുസരിച്ച് പിന്നീട് അവരെ നബി(ബ) ഒരു മുബാഹല(ശാപപ്രാർഥന)ക്ക് ക്ഷണിക്കുകയായിരുന്നു. അതിലേക്ക് സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഖുർആൻ പറയുന്നു: “ഇനി നിനക്ക് അറിവ് വന്നുകിട്ടിയതിനു ശേഷം അവന്റെ (ഈസായുടെ) കാര്യത്തിൽ നിന്നോട് ആരെങ്കിലും തർക്കിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ പറയുക: നിങ്ങൾ വരൂ. ഞങ്ങളുടെ മക്കളെയും, നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും, ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും നമുക്ക് വിളിച്ചുകൂട്ടാം. ഞങ്ങളും നിങ്ങളും (കൂടുകയും ചെയ്യാം.) എന്നിട്ട് കള്ളം പറയുന്ന കക്ഷിയുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമുണ്ടായിരിക്കാൻ നമുക്ക് ഉള്ളടിഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിക്കാം. തീർച്ചയായും ഇത് യഥാർത്ഥമായ സംഭവ വിവരണമാകുന്നു. അല്ലാഹുവല്ലാതെ യാതൊരു ദൈവവും ഇല്ല തന്നെ. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു

തന്നെയാകുന്നു പ്രതാപവാനും യുക്തിമാനും.” (3:61, 62). (വിശദ വിവരത്തിന് തഫ്സീർ ഇബ്നുകഥീർ വാ: 1, പേജ്: 480, 484 നോക്കുക).

മാത്രമല്ല, വേദക്കാരിൽ നിന്ന് കാര്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിന് നബി(സ) അനുവാദം നൽകിയ റിപ്പോർട്ടുകളും ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറ, അബൂഹുറയ്റ, അബൂസലൂൽ മുദ്ദിരി തുടങ്ങിയ സ്വഹാബികളിൽ നിന്ന് അഹ്മദ്, ബുഖാരി, അബൂദാവൂദ്, തിർമുദി, ഇബ്നുഹിബ്ബാൻ മുതലായ പണ്ഡിതന്മാർ ഉദ്ധരിച്ചഹദീഥിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം. നബി(സ) പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ ഇസ്റാഇൽ സന്തതികളിൽനിന്നും ഉദ്ധരിച്ചു കൊള്ളുക; കൃഷ്ണമില്ല”. അന്യമതസ്ഥരുമായുള്ള ദർശനത്തിന് സഹായകമാകുന്നതിന് അവരുടെ ഭാഷ പഠിക്കാൻവരെ സ്വഹാബത്തിനെ നബി (സ) പ്രേരിപ്പിച്ചതായി കാണാം.

സൈദ്ബ്നു മാബിത്(റ) പറയുന്നു: “ജൂതന്മാരുടെ ഭാഷ പഠിക്കുവാൻ നബി (സ) എന്നോട് കൽപിച്ചു” (അഹ്മദ്, അബൂദാവൂദ്).

ജൂതന്മാർ ഹിബ്രുഭാഷയിൽ വേദംവായിച്ച് മുസ്ലിംകൾക്കായി അറബിയിൽ വിശദീകരിക്കുമായിരുന്നു. അതിനെ കുറിച്ച് നബി(ബ) പറഞ്ഞു: “അവരെ നിങ്ങൾ സത്യപ്പെടുത്തുകയോ കളവാക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. മറിച്ച് ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾ പറയുക: “ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അവൻ അവതരിപ്പിച്ചതിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു”.

അവർ പറഞ്ഞത് കേൾക്കേണ്ടതില്ല എന്നല്ല, ഖുർആനനോടും സുന്നത്തിനോടും യോജിക്കുന്നവ അംഗീകരിക്കുകയും വിയോജിക്കുന്നവ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുക; ഈ രണ്ടിനത്തിലും പെടാത്തവയെ സത്യപ്പെടുത്താനോ നിഷേധിക്കാനോ പാടില്ല എന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഹദീഥിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞത് (ഫത്ഹുൽ ബാരി വാ: 10, പേജ് 28 നോക്കുക).

മേൽവിവരിച്ച തെളിവുകളുടെ പിൻബലത്തോടെ തന്നെ വിവിധ കാലങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത പ്രദേശങ്ങളിലായി പ്രബോധന പ്രബോധന പ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന പണ്ഡിതന്മാർ മതതാരതമ്യ പഠനം നടത്തി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചതിന് ചരിത്രം സാക്ഷിയാണ്.

നബി(സ)യുടെ കാലഘട്ടം മുതൽ ഈ കാലം വരെ ഒരൊറ്റ തലമുറയും കണ്ണിമുറിയാതെ തുടർന്നു പോന്ന ഒരു പ്രവർത്തനമായി ഇതിനെ കാണാവുന്നതാണ്. അവരെല്ലാം ഇതിനെ ഒരു പാഴ്വേലയായി കാണുകയല്ല; പ്രബോധനത്തനുള്ള മാർഗമായി ഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. സൈദുബ്നു സാബിത്, അബ്ദുല്ലാഹി ബ്നു അംറബ്നുൽ ആസ്, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാം, തമീമുദ്രാരി, അദിയ്യബ്നുഹാതിം, സൺമാനുൽ ഫാരിസി മുതലായ സ്വഹാബികളും മാലിക്ബ്നുദീനാർ, കഅ്ബൂൽ അഹ്മദ്, വഹബുബ്നു മുനബ്ബിഹ്, അബ്ദുൽ മലിക്ബ്നു ജുറൈജ് തുടങ്ങിയ താബിഇങ്ങളും ഖലീഫ ഹാറൂൻ റഷീദ്, ദിറാർബ്നു അംറ അൽഗത്ഫാനി, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു മുസ്ലിം ഇബ്നു ഖുതൈബ, അബൂൽഹസൻ അൽഅൾഅരി, ഇബ്നുഹസം, ഇമാമുൽ ഹറമൈനി, ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നുതൈമിയ്യ, ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം, മുഹമ്മദ്ബ്നു അലി ശൗക്കാനി, റഫത്തുല്ലാ കീറാനവി, മനാജ്ജാഹ് അമുത്സരി, ശൈഖ് റബീഅ്ബ്നു ഹാദി അൽ മദ്ഖലി തുടങ്ങിയ പണ്ഡിതന്മാർ ഈ ശൃംഖലയിലെ ഏതാനും കണ്ണുകൾ മാത്രമാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ,

1. പ്രബോധകൻ ഇതര മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുകയും ദർശനത്തിന് വേണ്ടിവരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ അവ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇസ്ലാം വിലക്കുന്നില്ല; പ്രത്യുത അംഗീകരിക്കുന്നു.
2. എതിരാളികളുടെ ആശയം ഉദ്ധരിക്കുകയും അവയെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശൈഖി ഇസ്ലാമിക വിരുദ്ധമല്ല; മറിച്ച് ഖുർആനികമാണ്.
3. ഇതര മതസ്ഥരോട് നാം പരസ്പരം അംഗീകരിക്കേണ്ട ആശയങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുവരുവാൻ ഖുർആൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.
4. ഇതര മതസ്ഥരുടെ ന്യായവാദങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുവാൻ ഖുർആൻ അവരോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.
5. മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അനുയായികൾ അവയിൽ കൈകടത്തലുകൾ നടത്തി വികലമാക്കിയതായി ഖുർആൻ പറയുന്നു.
6. അന്തിമ പ്രവാചകനും സത്യദൂതനുമായ മുഹമ്മദ് നബിയെ പിൻപറ്റലാണ് മോക്ഷത്തിന്റെ മാർഗമെന്നും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് മുൻ വേദങ്ങളിൽ സന്തോഷവാർത്തയറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഖുർആൻ പറയുന്നു.
7. കൈകടത്തലുകൾക്ക് വിധേയമായ പൂർവ്വ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ അവയുടെ ആശയം സത്യസന്ധമായി അവതരിപ്പിക്കുകവഴി ഖുർആൻ സംരക്ഷിക്കുകയാണെന്ന് ഖുർആൻ സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്നു.
8. നബി(സ) ജൂത, ക്രിസ്ത്യാനികളോടും മക്കാ മുശ്ശികളോടും സംവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.
9. ഇതര മതസ്ഥരോട് നല്ല രീതിയിൽ സംവദിക്കാൻ ഖുർആൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.
10. സ്വഹാബത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിലും താബിഇങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലും പിന്മുറക്കാരായ മറ്റ് പണ്ഡിതന്മാരിലും ഇതര മതങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവുള്ളവരും ഗ്രന്ഥം രചിച്ചവരും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മതതാരതമ്യപഠനം എന്തിന്?

1. “വേദക്കാരോട് ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിലല്ലാതെ നിങ്ങൾ സംവാദം നടത്തരുത്- അവരിൽ നിന്ന് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുവരോടൊഴികെ. നിങ്ങൾ (അവരോട്) പറയുക: ഞങ്ങൾക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും നിങ്ങൾക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ദൈവവും നിങ്ങളുടെ ദൈവവും ഒരവനാകുന്നു. ഞങ്ങൾ അവൻ കീഴ്പെട്ടവരുമാകുന്നു.” (29:46).

“യുക്തിദീക്ഷയോടു കൂടിയും, സദുപദേശം മുഖേനയും നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നീ ക്ഷണിച്ചു കൊള്ളുക. ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ അവരുമായി സംവാദം നടത്തുകയും ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്റെ മാർഗ്ഗം വിട്ടുപിഴച്ച് പോയവരെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനത്രെ. സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റിയും നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനത്രെ.” (16:125),

എന്നീ വചനങ്ങളിലൂടെ അല്ലാഹു കൺപിച്ചതനുസരിച്ച് ഇതര മതസ്ഥരോട് ദർശനം (പ്രബോധനം) നിർവഹിക്കുവാനും നല്ലരീതിയിൽ സംവദിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി.

2. പ്രബോധിത സമൂഹത്തെയും അവരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള അറിവ് പ്രബോധന പ്രവർത്തനത്തിലെ ഒരു മുതൽകൂട്ടാണ്. ദർശനത്തിന് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യതയുണ്ടാകുവാനും സത്യവും അസത്യവും എളുപ്പത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുവാനും പ്രബോധകന് അത് സഹായകവുമാണ്.

മുആദി(ബ)നെ യമനിലേക്ക് പ്രബോധനത്തിനയച്ചു കൊണ്ട് നബി (സ) പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. “വേദക്കാരിൽപ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗത്തിലേക്കാണ് നീ ചെല്ലുന്നത്. അതിനാൽ ആരാധനക്കർഹൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്നും ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്നുമുള്ള സത്യസാക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നീ അവരെ ക്ഷണിക്കുക” (ബുഖാരി, മുസ്ലിം).

3. പൂർവ്വ മതാനുയായികളുടെ വ്യതിയാന കാരണങ്ങൾ കണ്ടെത്താനും അവസൂക്ഷിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നു. ഹുദൈഫ(റ) പറയാറുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ “ജനങ്ങൾ നബി (സ)യോട് നന്മയെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ തിന്മയെ കുറിച്ചായിരുന്നു ചോദിച്ചിരുന്നത്. തിന്മ എന്നെ ബാധിക്കുമോ എന്ന ഭയം കാരണത്താൽ (അതിനെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി)” (മുസ്ലിം).

4. മതതാരതമ്യ പഠനത്തിലൂടെ സത്യമതത്തെ കണ്ടെത്തുവാൻ ഇതര മതസ്ഥർക്ക് അവസരം സൃഷ്ടിക്കുവാനും ഇസ്ലാമിന്റെ ശരിയായ രൂപം വ്യക്തമാക്കുവാനും സാധിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം സത്യമതത്തിന്റെ അനുയായികൾക്ക് വിശ്വാസദൃഷ്ടീകരണത്തിനും സഹായകമാകുന്നു.

5. മറ്റ് മതസ്ഥരുടെ വിശ്വാസ, ആചാര, അനുഷ്ഠാനങ്ങളും മതചിഹ്നങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെ അവയോട് സാദൃശ്യപ്പെടാതെ ഇസ്ലാമിന്റെ തനതായ വ്യക്തിത്വം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

6. പൂർവ്വ മതങ്ങളിൽ അനുയായികൾ വരുത്തിയ കൈകടത്തലുകൾ ഉദാഹരണസഹിതം ബോധ്യപ്പെടുമ്പോൾ അല്ലാഹുഅറിയിച്ച അവരുടെ കൈകടത്തലുകളെക്കുറിച്ച് മൊത്തത്തിലുള്ള ഒരു ധാരണ എന്നതിലുപരി വിശദമായ വിവരവും വിശ്വാസവും കൈവരുന്നു.

സംശയവും മറുപടിയും:

ഉമറിന്റെ കയ്യിൽ ചില വേദഭാഗങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ നബി(സ) ദേഷ്യപ്പെട്ട് സംസാരിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും വേദതമാരോട് ചോദിക്കുന്നതിനെ വിലക്കിക്കൊണ്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളെക്കുറിച്ചും എന്ത് പറയുന്നു മറ്റു വേദങ്ങളുദ്ധരിക്കുന്നത് വിലക്കുന്ന നബി വചനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പണ്ഡിതന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് വിലക്കുകൾ ആദ്യകാല നിയമമായിരുന്നു എന്നാണ്. പിന്നീട് അനുവദിച്ചു കൊണ്ട് നബി(സ)തന്നെ പറയുകയുണ്ടായി: “ഇസ്റാഇൽ സന്തതികളിൽനിന്ന് നിങ്ങളുദ്ധരിച്ച് കൊള്ളുക കഴിഞ്ഞില്ല”.

മറ്റൊരു വിശദീകരണം ഇപ്രകാരമാണ്, ഇബ്നു ബത്വാൽ പറയുന്നു: “നമ്മുടെ ശരീഅത്തിനെ വിട്ട് മതകാര്യങ്ങളിൽ അവരോട് ചോദിച്ച് അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയാണ് വിലക്കിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ മതത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളോ പൂർവ്വ സമൂഹങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണങ്ങളോ അവരോട് ചോദിക്കുന്നതിന് ഈ വിലക്ക് ബാധകമല്ല.

അതായത് വുർആനിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും ആശയങ്ങൾക്ക് പിൻബലം നൽകുന്ന ഇതരവേദവാക്യങ്ങളുദ്ധരിക്കുന്നതിന് ഇവ എതിരല്ല. പൂർവ്വകാല മുസ്ലിം പണ്ഡിതന്മാരുടെ പ്രവർത്തനവും അതാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. വുർആനും ഹദീഥും കയ്യൊഴിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഇതരവേദപഠനം നാമൊട്ട് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നില്ല.

അവസാനിച്ചു

പിൻകുറി:

മതതാരതമ്യ പഠനത്തെ സംബന്ധിച്ച് ശമീർ മദീനി എഴുതിയ ലേഖനമാണ് മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളായി നാം വായിച്ചത്. പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ ഏകദേശധാരണ നൽകുന്ന ലേഖനമായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ വിഷയസംബന്ധിയായി കൂടുതൽ അവഗാഹമില്ലാത്ത ചിലർ അതിനെതിരിൽ പ്രതികരിച്ചത് കാണാനിടയായി. കേരളത്തിൽ, ‘സംഘടന

തിന്മയാണ്, നമുക്കത് വേണ്ട' എന്ന ബിദഇയ് വാദവുമായി നിലകൊള്ളുന്ന സുബൈർ മക്കയുടെ അനുയായികളാണ് അവർ. കെ. എൻ. എം. ചെയ്യുന്നതിനെയൊക്കെ വിമർശിക്കുക എന്നതിലപ്പുറം, മറ്റേതൊരു കാര്യത്തിലുമെന്നപോലെ, ഈ വിഷയത്തിലും സുബൈറികളുടെ നിലപാട് സത്യവുമായി യോജിപ്പുള്ളതല്ല. തങ്ങൾ ബഹുമാനിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാർവരെ അവർക്കെതിരിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്.

സംഘടന തിന്മയാണ് നമുക്കത് വേണ്ട എന്ന ഗ്രന്ഥരചനക്ക് സുബൈർ മക്ക അവലംബിച്ച പണ്ഡിതനാണ് ശൈഖ് അലി ഹസൻ അൽ-ഹലബി (الله هلال). ശൈഖ് അൽ-ഹലബിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടക്കുന്ന ഒരു വെബ് സൈറ്റാണ് www.asaala.com. അതിൽ [Calling Non-Muslims](#) എന്ന ബട്ടൺ കാണാം, പ്രസ്തുത ലിങ്കിൽ [Comparative Religion](#) എന്ന സബ് ലിങ്ക് കാണാം, അതിൽ [Hinduism](#), [Christianity](#) എന്നീ രണ്ട് മതങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പഠന ലേഖനങ്ങൾ നമുക്ക് വായിക്കാൻ സാധിക്കും!!! (അറ്റാച്ച്മെന്റ് കാണുക). മതതാരതമ്യ പഠനം!!!!

പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഫത്വകൾ സന്ദർഭങ്ങൾ പറയാതെ എടുത്തുദ്ധരിക്കുകയും കേരള മുസ്ലിംകളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ഏർപ്പാട് അല്ലാഹു പരാജയപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയില്ല എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് താഴെകാണുന്നത്. അൽ-ഹംദുലില്ലാഹ്.

